



Syntagmata Theologica Sive Principalis Theologiæ Tractatus

Lourenço, Agostinho

Leodii, 1694

Sectio XXVIII. Utrùm omnes homines, etiam B. Virgo, fuerint simul electi in
eodem signo ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80131](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80131)

nati salventur, etiam omnes alii damnarentur, quamvis non esset peccatum originale, quod, manente statu innocentiae, esset maxima indecentia, & maximum inconueniens respectu talis status, in quo haberetur donum integritatis, & non adeo urgerent tentationes. Accedit, quod gradus gloriae non possent tunc esse iidem, qui modò sunt; siquidem modò plures correspondeat operibus ex opere operato ratione Sacramentorum, & meritum Christi, quæ tunc non essent, sed solum haberentur illi gradus gloriae, qui tunc correspondere operibus operantis.

607. Argues 6. Christus Dominus, & Beatissima Virgo fuerunt prædestinati ante prævisum peccatum originale; siquidem non poterat prævideri, ubi non erat futurum; sed reliqui homines fuerunt simul cum Christo, & Beatissima Virgine prædestinati; ergo &c. Respondeo negando maiorem; neque enim Christus Dominus fuit prædestinatus, sicut neque Beatissima Virgo, nisi post prævisum peccatum in esse absoluto, ut patet ex supra dictis, & patet ex dicendis; ita tamen ut non fuerint prædestinati post originale, quod illis inhereret, sed quod suis inhereret progenitoribus.

SECTIO XXVIII.

Virum omnes homines, & etiam Beatissima Virgo, fuerint simul electi in eodem signo?

608.  DVERTES huiusmodi quæstionem posse in triplici sensu excitari, & resolvi: Primò comparando Adamum cum illius posteris: Secundò comparando posteros inter se, exceptâ Beatissimâ Virgine: Tertiò comparando eosdem posteros cum Virgine Sanctissimâ. Hoc posito.

609. Dico 1. Adamus non prius, sed simul cum aliis hominibus fuit efficaciter electus ad gloriam. Ita P. Soar. lib. 1. de prædest. cap. 12. n. 4. P. Tanner. de prædest. d. 3. q. 5. dub. 9. n. 2. P. Ruiz de prædest. d. 59. sect. 2. n. 3. & alii. Probatur, quia in actibus divinis nulla est admitenda prioritas, & posterioritas, nisi detur aliquod fundamentum, aut ad illos constituendos in diversis signis; aut ad considerandam aliquam dependentiam, vel congruentiam ex parte objecti; sed hic nullum datur fundamentum, neque ad constituendam electionem Adami, & aliorum hominum in diversis signis; neque ad considerandam aliquam dependentiam, aut congruentiam inter gloriam Adami, & gloriam aliorum hominum; siquidem neque fuerunt intentæ in diversis signis; neque gloria Adami fuit causa, aut ratio, aut occasio dandi gloriam aliis hominibus; ergo &c.

610. Argues: Caput semper consideratur ante membra; sic enim Christus Dominus, quia erat caput morale aliorum prædestinatorum per influxum gratiæ, & gloriae, ante illos fuit prædestinatus, ut diximus; sed Adamus prædestinatus fuit etiam caput morale aliorum hominum in ordine ad transfundendam gratiam, & gloriam, si observaret præceptum; ergo ante illos fuit electus. Respondeo primò ad minorem, Adamum fuisse constitutum caput hominum, sed solum quoad gratiam propriam status innocentiae, quæ cum non fuerit efficax in ordine ad gloriam in re consequendam, idè eam amisit, consequenterque ipsam rationem

capitis, cuius loco constitutus est Christus secundus Adamus de cælo cælestis, qui solus de facto est caput morale omnium hominum quoad supernaturalia, ipso primo Adamo manente capite solum quoad naturalia, & privationem gratiæ, ex quo omnes nascimur filii iræ; sicque non est cur ipse Adamus sit prius electus ob ipsam rationem, sed satis est, quod fuerit simul electus cum aliis ut membrum cum illis ejusdem capitis Christi.

Respondeo secundò, negando maiorem; falsò enim supponitur solum rationem capitis præcisè sumptam sufficere ad inducendam prioritatem, imò potius inducere simultatem cum membris, ut cum illis constituat integrum corpus. Undè ad probationem dicimus, Christum Dominum fuisse quidem prius electum, non tamen ex eo præcisè, quod fuerit caput morale hominum, sed quia illis meruit electionem; causa autem meritoria semper est prior, utpotè efficiens, & influens moraliter.

Dico 2. Omnes alii homines fuerunt etiam in eodem signo sine ulla prioritate electi. Ita P. Soar. & P. Tanner. cit. Probatur primò, quia etiam inter illos nullum datur fundamentum, ut dicamus eos electos fuisse in diversis signis; neque ulla dependentia, aut congruentia, quæ possit considerari ex parte objecti; sed ex hac ratione diximus, Adamum, non prius, sed simul cum aliis fuisse electum; ergo &c.

Probatur secundò, quia si daretur prioritas inter electiones aliquorum ad gloriam, etiam daretur inter electionem unius, & electionem alterius; sed hoc non est dicendum; siquidem ad id necesse erat, ut gloria unius haberet se per modum finis respectu alterius, cum ordo intentionis sit secundum rationem finis, & mediorum; unus autem electus, aut ejus gloria non est finis gloriae alterius, cum omnes sint ejusdem ordinis, & immediate subordinati ad Christum, & Deum juxta illud 1. Cor. 3. 23. Omnia vestra sunt, vos autem Christi, Christus autem Dei; ergo &c.

Probatur tertiò, quia Deus intendit prædestinationem electorum per modum unius corporis, regni, & civitatis juxta illud ad Rom. 12. 5. Multi unum corpus sumus in Christo. Et Apoc. 5. 10. Fecisti nos Deo nostro regnum. Et Apoc. 21. 2. Vidi sanctam Civitatem Jerusalem: idque sub uno capite, & Rege Christo; ergo similiter intendit omnia membra, ex quibus ipsum corpus constat, & qui ut cives per se ad idem regnum, & civitatem pertinent.

Dices: Aliqui iusti fuerunt causa, ut alii salventur, & nascerentur; sic enim oratio D. Stephani fuit causa ut D. Paulus converteretur, & salveretur, adeò ut D. Aug. dicat, non salvandum Apostolum, nisi Stephanus pro illo orasset: sic etiam intercessio D. Nicolai Episcopi fuit causa ut nasceretur, & salveretur D. Nicolaus Tolentinus; sicque de aliis; sed omnis causa est prior suo effectu; ergo illi fuerunt prius electi. Respondeo negando consequentiam; solum enim probat argumentum, dari aliquam prioritatem inter actus divinos versantes circa media ad salutem in ordine ad ejus executionem: non ita verò inter actus versantes circa finem, nempe gloriam, quam Deus omnibus simul intendit; neque enim gloria D. Pauli fuit dependens ab oratione D. Stephani, sed Deus eum absolute elegit ad illam, licet in executione assequendam media illa oratione; sicque de aliis.

Ti 2

Dico

616. Dico 3. Virgo Sanctissima electa fuit ad gloriam in eodem signo cum aliis prædestinatis. Ita *P. Soar. P. Tanner. P. Ruiz. cit.* quatenus dicunt, omnium electionem (uno excepto Christo Domino) fuisse in eodem signo. Probatur, quia gloria aliorum prædestinatorum nullam habet dependentiam causæ, neque finalis, neque meritoria, neque exemplaris à gloria Virginis Sanctissimæ; siquidem nostra gloria, neque est propter gloriam Virginis tanquam propter finem; neque ex illa, tanquam ex causa meritoria; neque ad instar illius tanquam ad exemplar; sed ubi nulla datur dependentia, aut congruentia ex parte obiecti, nulla datur prioritas, & posterioritas in actibus divinis; ergo neque sic dabitur in electione Virginis Sanctissimæ comparatâ cum electione aliorum hominum.

617. Oppositum tenet *P. Salazar de Concept. Virgini*, & aliqui Recentiores: pro quibus: Argues 1. Ecclesia accommodat Virgini Sanctissimæ illud Prov. 8. 22. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Et illud Ecclesiast. 24. 5. Ego ex ore Altissimi prodixi, primogenita ante omnem creaturam. Et infra 9. In omni populo, & in omni gente primatum tenui. Et infra 14. Ab initio, & ante secula creata sum; sed hæc, & similia testimonia non procedunt de productione Virginis in tempore, ut per se notum est; ergo de ejus electione, quæ cum fuerit aliarum electionum initium, non potuit non esse prius. Confirmatur autoritate Patrum, nam *D. Bernardin. Senens. serm. 15. de Beata Virgine: Tu*, inquit, ante omnem creaturam in mente Dei prædestinata fuisti. Et idem significant *D. Anselm. Rupert. & alii.*

618. Respondeo illa verba in solo sensu allegorico accommodari Virgini Sanctissimæ, sicque lumen da non esse pro omnimoda prioritate, sed tantum quod fuerit ab æterno electa; utrum verò fuerit in hoc, aut in illo signo, non resolvunt Patres, sed relinquunt Theologis resolvendum juxta majorem congruentiam. Illi autem Patres explicari debent (sicut etiam explicari possunt citata Scripturæ loca, aliaque similia,) de antecedentia Virginis secundum dignitatem, & excellentiam, ut supra dictum est respectu Christi Domini juxta modum loquendi Scripturæ, quæ *Joan. 1. 30. de Christo: Qui*, ait, ante me factus est, quia prior me erat; & tamen Christus fuit conceptus, & natus post Joannem, qui hæc de illo dicebat. Addo, dici etiam posse Sanctos Patres locutos fuisse de antecedentia Virginis respectu actualium productionum aliarum creaturarum, quasi dicerent, electionem Virginis non fuisse de novo, & in tempore factam post existentiam aliarum creaturarum, sed ab æterno, & ante omnium illarum existentiam.

619. Argues 2. Virgo Sanctissima simul cum Christo meruit electionem omnium prædestinatorum, illa de congruo, Christus autem de condigno; sic enim constat ex *Arnold. Carnot.* quatenus dicit, Virginem juxta Crucem Redemptionis nostræ consummare *Mysterium*; & ex *Guillelm. Cant.* aliisque Patribus apud *P. Salazar. cit.* asserentibus Virginem simul commoriente Christo martyrem fuisse, & simul cum illo redemisse mundum, quatenus cum illo pro hominibus mortuo simul mortua quodâ modo fuit; sed omnis causa est prior suo effectu, & ad illum præsupponitur; ergo etiam electio Virginis fuit præsupposita ad electionem aliorum electorum; neque enim eis meruit electionem, nisi per merita

supernaturalia, & hæc supponebant jam electionem ipsius Virginis ad gloriam in intentione.

Respondeo negando majorem; non enim constat de tali merito Virginis, neque ab Scripturis, neque à Conciliis. Ad probationem dicimus, eos Patres (sicut & alios, si qui sunt alii) locutos fuisse in sensu minus proprio, quatenus scilicet, nobis dedit Filium Redemptorem nobis electionem illam merentem; non autem quod nobis in rigore meruerit illam per sua merita, aut nos redemerit; alioqui cum ipsa sit etiam electa, & redempta, etiam ex propriis meritis esset electa, & se ipsam redimeret, quod illi non admittunt. Accedit, quod etiam contra ipsos Patres sint alii, qui clare dicunt, Virginem Sanctissimam fuisse eodem actu simul electam cum aliis hominibus, ut patet ex supra dictis.

Argues 3. Medium fini propinquius debet semper prius eligi; sed Virgo fuit medium propinquius ad Christi gloriam consequendam, ut finem proximum, utpote ejus Mater; & ad Dei gloriam, ut finem remotum ob singulares excellentias à Deo acceptas, & incomparabilem excessum supra omnes alias creaturas; ergo debuit prius eligi. Respondeo distinguendo majorem: debet semper prius eligi, si sit medium propinquius in ratione causalitatis finalis, aut alicujus subordinationis; concedo majorem: in ratione solius excellentiæ, & naturæ; nego majorem: Virgo autem, licet sit propinquior gloriæ Dei, & Christi Filii ratione excellentiæ, & naturæ; non ita est in ratione alicujus causalitatis, quam exerceat circa gloriam aliorum hominum; neque enim est causa meritoria illius quoad primam electionem, neque ejus finis, neque ipsa hominum gloria ipsius Virginis gloriæ in aliqua ratione subordinatur, sicque non est cur in illa admittamus eam prioritatem.

Inflabis: Virgo Sanctissima dicitur causa impetratoris nostræ salutis; multi enim illius precibus, & intercessionibus salvantur, & speramus salvari; ergo sub hac ratione electio nostra illius electioni subordinatur; consequenterque fuit prius electa. Respondeo Virginem Sanctissimam dici quidem causam impetratoriam nostræ salutis, in ordine tamen executionis, sive salutis in re consequendæ; non verò in ordine intentionis, ac primæ electionis, sive gloriæ primò intentæ. Unde si ex nostra salute maxima in ipsa Virgine resultat gloria, quatenus ipsius intercessione salvamur, idcirco est, quia ipsa fuit præcipuum medium à Deo electum, & præparatum, ut per ipsam Virginem gloriam in executione assequamur, & non quia aliquo modo fuerit causa nostræ primæ electionis ad gloriam.

Argues 4. Ex *P. Soar.* & communi Theologorum constat mensuram privilegiorum Virginis esse Divinam Omnipotentiam juxta illud *Luc. 1. 49. Quia fecit mihi magna qui potens est*; sed quod sit prius electa non est privilegium excedens Omnipotentiam Divinam; cum jam fuerit concessum Christo Domino: imò videtur concessum ipsi Virgini, de qua dicit Ecclesiæ illud: *Elegit eam Deus, & prælegit eam*; ergo &c. Respondeo majorem esse veram de privilegiis, quæ fundantur in aliquo, quod quasi debitum convenit Virgini; non ita tamen de aliis, quæ sic non fundantur; siquidem non omne privilegium possibile ei conceditur: cum autem illa prioritas non fundetur in aliquo, quod Virgini debeat, sed in dependentia, aut subordinatione unius electionis ab alia, & hæc non detur in electione, sive gloria aliorum prædestinatorum respectu electionis, sive gloriæ Virginis, idcirco

ideo in ea non debet admitti illa prioritas electionis, licet admittatur in Christo, quatenus nobis meruit ipsam electionem, & erga illum datur ea dependentia. Accedit, quod illa prioritas non est tantæ excellentiæ, ut necessariò debeat admitti in Virgine, cum etiam in Christo non admittatur respectu Angelorum, prout supra diximus; & si in eo admittitur respectu hominum, non ideo est, quia magnam continet excellentiam, sed quia ibi datur supra dicta dependentia. Ad illud, quod de Beatissimâ Virgine canit Ecclesia dicimus, intelligendum esse de præelectione ad singulares excellentias, ad quas Deus præ aliis elegit Virginem Sanctissimam.

624. Argues 5. Homines fuerunt electi ex meritis Christi absolute futuris, & in particulari clarè, ac distinctè prævisis, sed talia merita ut sic supponunt existentiam Christi, & hæc existentiam Virginis, quæ est ejus Mater; ergo etiam electio hominû supponit electionem Virginis, cum Virgo non fuerit electa ad esse sine electione ad gloriam. Respondeo primò argumentum, si valet, etiam probare, Virginem non fuisse electam ex meritis Christi; siquidem hæc supponunt existentiam Christi, & existentia Christi supponit existentiam, consequenterque electionem Virginis; sed hoc non probat, ut ipsi Adversarii non admittunt; ergo neque illud, quod intendit.

625. Respondeo secundò, homines fuisse electos ex meritis Christi prævisis quoad substantiam, non tamen quoad omnes circumstantias in particulari, per quas postea in effectu consecuti sunt gloriam: merita autem Christi quoad substantiam supponunt etiam existentiam Christi quoad substantiam tantum, & non quoad omnes ejus circumstantias in particulari, quarum una est existentia Virginis ut Matris.

626. Instabis: Christus Dominus fuit prædestinatus ad esse, ut Filius Virginis, & ut talis nobis meruit electionem ad gloriam; sed non potuit intelligi Filius Virginis, quin simul intelligeretur existens Virgo Mater; siquidem relatio Filii, & Matris sunt simul naturâ, & supponunt extrema existentia; ergo &c. Respondeo negando majorem; nam Christus fuit primò prædestinatus ad esse ut hic homo tantum, & nos fuimus electi etiam primò ex meritis ipsius Christi, ut erat hic homo, qui prout sic non supponit Virginem Matrem, sed solum supponitur productus per primam actionem independentem à Matre, licet postea fit decretus, & intelligatur productus per aliam actionem dependentem à Matre, ut ejus Filius, prout alibi diximus, & suo loco dicemus.

627. Argues 6. Virgo Sanctissima prius fuit electa ad gloriam, quàm ad Maternitatem; sed prius fuit electa ad Maternitatem, quàm alii ad gloriam; ergo à fortiori prius fuit electa ad gloriam, quàm alii ad gloriam fuerint prædestinati. Respondeo negando minorem; nam si alii fuissent ad gloriam electi post electionem Virginis ad Maternitatem, essent etiam ad illam electi ex meritis Christi ut Filii Virginis, contra id, quod modò diximus. Unde post electionem Christi Domini ad gloriam ut caput, omnes alii fuerunt simul cum Virgine Sanctissima electi ex meritis ipsius Christi ad gloriam in effectu consequendam per propria merita, quæ cum in Virgine Sanctissima jam essent merita Matris, ideo illam ad longè excellentiorem gloriam supponerent electam, & post talem electionem simul cum aliorum electione factam, statim fuit Virgo Sanctissima electa ad dignitatem Matris

habendam etiam per sua merita jam tunc conditionate prævisa, ut patet ex illo Ecclesiæ: *Ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur*, &c. sicque Virgo Sanctissima non fuit prius aliis electa ad gloriam.

Instabis: Finis semper intenditur prius, & postea eliguntur media: sed finis omnium perfectio, & gratiarum Virginis fuit Maternitas; siquidem propter illam sunt ei collatæ omnes aliæ excellentiæ, & illa ad hunc gratiæ, & gloriæ cumulum eversa est, non ut femina tantum, sed jam ut Mater; ergo prius electa fuit ad Maternitatem. Respondeo ad minorem, Maternitatem esse tantum finem medium, finis enim ultimus fuit gloria, ad quam fuit electa. Undè argumentum solum probat, fuisse prius electam ad dignitatem Matris, quàm ad gratiam, & alia dona, quæ sunt media ad illam assequendam; non tamen fuisse prius electam ad ipsam Maternitatem, quàm ad gloriam; hæc enim, cum sit finis ultimus, prius fuit intenta; neque Virgo ad illam fuit electa propter Maternitatem, sed propter gloriam Dei.

SECTIO XXIX.

Virum Deus preparaverit media necessaria ad salutem infallibiliter consequendam?



628. DVERTES media ad salutem consequendam alia esse communia, & alia particularia: Communia sunt, quæ toti communitati præparantur, ut sunt respectu Angelorum omnes gratiæ, & auxilia eis data; & respectu hominum sunt Baptismus, & alia Sacramenta, prædicatio Evangelii cum præparatione auxilii interni necessarij ad fidem obtinendam; inter quæ numerari potest gratia originalis data toti communitati in primo parente ante lapsum. Particularia sunt, quæ cuilibet in particulari, & non omnibus æqualiter præparantur, & hæc sunt in duplici genere: Primi generis sunt, quæ fiunt à solo Deo sine cooperatione liberi arbitrii; qualia sunt prima vocatio, sanctificatio in utero matris, auxilia prævenientia, quæ Deus hominibus confert absque ullo eorum merito, ac dispositione, & similia, ad quod genus pertinet etiam effectus quidam singularis Providentiæ Dei, quam Deus singulariter exercet circa electos, ut auferre occasiones peccandi, & offerre occasiones mendi. Secundi generis sunt, quæ fiunt à Deo, dependentem tamen à libera cooperatione voluntatis, qualia sunt omnes actus humani supernaturales, ad quos spectant omnes effectus, qui ab illis dependent, ut est remissio peccati in adulto, &c. Deindè inter hæc sunt alia, quæ non supponunt peccatum necessariò, ut sunt actus Fidei, Spei, Charitatis, &c. & alia, quæ illud necessariò supponunt, aut proprium, ut poenitentia, aut alienum, ut martyrium. Hoc posito.

629. Difficultas 1. Utrum omnia hæc media sint electis præparata? Affirmativè. Ita P. Soar. lib. 1. de prædest. cap. 13. à n. 1. & alii. Probatur, quia Angelis, & hominibus electis fuerunt hujusmodi media præparata; siquidem Angeli secundum probabilem sententiam per gratias, & auxilia eis in instanti suæ creationis data, ita fuerunt præventi, ut pro eo non peccarent, imò ita fuerunt excitati, ut infallibiliter converterentur ad Deum, disponendo se